

100042

Tidens Tanker

En radiopreken

Av Sverre Riisøen

Biskop Johan Lunde i Oslo var som mange vil kjenne til en ivrig avholdsmann. Da han engang skulle preke om bryllupet i Kana, sjokkerte han sine tilhengere med å si: Jeg liker ikke Jesus i dag! Hvorefter han tok fatt på sitt egentlige prekentema som gikk ut på å vise at Jesus ikke gjorde vann til vin, men vin til vann.

Jeg garanterer ikke for historiens pålitelighet. Men den har iallfall et point. Dessuten rører den ved et meget vesentlig moralsk problem. Det hender ikke sjelden at store idealister foretrekker den hensiktsmessige sannhet fremfor den virkelige, fordi «saken» går foran alt. I dette tilfelle er det radioprekenen fra Alesund kirke søndag 22 januar som kommer i søkelyset.

Teksten var også denne gang bryllupet i Kana. Og han som skulle preke over den, sogneprest Norderval, er kjent som en meget ivrig avholdsmann. La det også være sagt, for å unngå misforståelser, at han holdt en meget verdig og lødig preken. Men sognepresten stod ikke for fristelsen til å la avholdssaken gå foran sannheten. Først røkla han hele det enkle årsaksforhold ved å operere med en problemstilling som er like falsk som den er farlig. Kunde Jesus gjøre noe som krenker menneskeverdet, spurte han. Selvfølgelig ikke. Og så fulgte konklusjonen. Hva det enn var bryllupet i Kana fikk av Jesus, vin var det i hvert fall ikke.

Det er ikke første gang at pre-

k-stolen gjennom N.R.K. misbrukes til avholdspropaganda. Saken i all øre. Arbeidet for å skape et edruelig folk kan ikke være gjenstand for delte meninger. Målet er felles for alle. Men midlene skiller våre veie. Vi som ikke er avholdsfolk kan ikke finne oss i mere eller mindre indirekte å bli beskyldt for ikke å kjenne vårt kristne ansvar. Vi respekterer kravet om totalt avhold. Men vi respekterer ikke midler som krenker sannheten og øver vold mot samvittigheten. Det er dette som skjer når det fra prekestolen, med talent og myndighet, forkynnes slike hensiktsmessige sannheter som tilfelle var fra Alesund kirke.

DAGENS TANKEKORN

«Om da din fiende hungrer, så gi ham å ete; om han tørster, gi ham å drikke! for når du gjør dette, sanker du gloende kull på hans hode.» — Rom, 12, 20.

Ingen av oss kommer ut over livets motsetninger. Disse motsetninger kan bli så utpreget at vi får fiender, møter mennesker som på mange forskjellige måter vil oss ondt, og gjør oss ondt.

Hvordan skal vi møte disse mennesker? Det primitive er: det jeg fikk lide, skal du ha igjen! Var du ond, så skal jeg være ond. Var du likeglad så skal jeg også være det. Eller vi toier oss litt lenger, vi er passive og sier: Jeg vil ikke gjøre noe ondt igjen, men jeg vil heller ikke ha noe med slike mennesker å gjøre! Måtte jeg alltid kunne leve på flere skritt avstand, slippe å se dem på kloss hold!

Den første av disse løsninger bringer bare nye onder med sig, den andre fører ikke noe skapende godt med sig. Den er gold. Det finnes en tredje løsning, men vi vegrer

Dagens
BRIDGE

av
**LEIF
CHRISTIANSEN**